

Předkládaná práce se zabývá okolnostmi a průběhem československé pomoci Izraeli na konci čtyřicátých let 20. století. Pro potřeby tohoto hlavního cíle se dělí na dvě části, z nichž první předkládá obecný historický přehled událostí souvisejících s utvářením izraelského státu na území Palestiny, a to od období 1. světové války do poloviny 20. století. Kromě jiného je poukazováno na podíl velmocí, zvláště Velké Británie a Francie, na vývoji nálad a národnostních vztahů mezi Araby a Židy na Blízkém východě. Očekávání Arabů se ne vždy zcela kryla

s politickými záměry Britů a Francouzů, zvláště co se týče palestinského území. Když 29. listopadu 1947 OSN odhlasovala vznik Izraele, vnímali to Arabové jako zradu a porušení dřívějších slibů, které jim mocnosti daly. Konflikt, který se následně na Blízkém východě rozpoutal, rozhodoval o bytí či nebytí nově vzniklého židovského státu.

Centrem práce je druhá kapitola věnovaná vlastnímu průběhu československé pomoci Izraeli. Je zde předkládána analýza politického poměru obou těchto států, především s ohledem na roli československých představitelů při rozhodování o vzniku samostatného židovského státu na půdě OSN. Další tematický okruh se zabývá hospodářskými zájmy Československa a tomu, jakým způsobem jim konvenovala potřeba Izraelců na dodávky zbraní, vojenské techniky a výcvik vojáků. Podrobná analýza průběhu pomoci a hlavně jejích jednotlivých částí se snaží zjistit, jaký byl její rozsah a také význam v arabskoizraelském konfliktu.